

ŽIVOTOPIS - Oldřich Plašil

MLÁDÍ

Narodil se 1. 4. 1964. Do 3. třídy žil v Častolovicích, poté se s rodiči přestěhovali do Kostelce nad Orlicí. Jako malý kluk chodil s kamarády ven a hráli různé sporty jako hokej, fotbal atd. Rád chodil na ryby. V dětství měl 3 vysněná povolání: strojvedoucí (jako byl jeho otec), herec nebo rybář. Chtěl se přihlásit na obor rybář ve Vodňanech, ale na základní škole nedostal doporučení. Jeho otec totiž někde řekl něco protirežimního, za což asi 1-2 měsíce seděl ve vazbě. Otce následně propustili, že nic neudělal, ale měl už tzv. škráloup.

MANŽELSTVÍ

S rodiči bydlel do 24 let, poté se potkal se svojí přítelkyní, později manželkou. Ze začátku bydlel s kamarády, protože kvůli jeho přítelkyni Lence měl ze začátku spory s rodiči. Nelíbilo se jim, že Lenka měla 3 děti z předešlého manželství. Lenku si vzal a přestěhoval se s ní do Merklovic, což je městská část Vamberka. Narodil se jim syn a postupně se vztahy s rodiči narovnaly a Lenku přijali.

ZAMĚSTNÁNÍ

Studoval v České Třebové obor Mechanik motorových lokomotiv a motorových vozů s možností udělat si nástavbu na strojvedoucího. V roce 1981 začal jezdit vlakem jako strojvedoucí, v současné době jezdí zhruba 44 let.

Za tu dobu zažil s kolegy z dráhy i dost legrace. Jednou musel kolega vlakvedoucí počítat lidi na lístek, nastoupilo 60 lidí, ale Oldřich mu tam ze srandy napsal, že nastoupilo 600 lidí a kamarád, který to po něm kontroloval, tak si toho nevšiml, a byl z toho průšvih. Nebo když omylem srazili nějaké zvíře, tak i když se to nesmělo, tak se to vzalo domů a byla z toho dobrá večeře. Taky mu jeden z kolegů ze srandy strčil obal od syrečků za čepici, a tak tam chodil po vlaku a říkal si, co tady tak smrdí, a pak zjistil, že má za čepicí ten obal.

A taky se mu jednou málem podařilo nabourat vlak. Byla to jeho vůbec první jízda s nákladním vlakem na trase z Týniště do Třebechovic. Vlak a měl zhruba 20 vagonů, byla noc a k tomu ještě mlha a on nebyl zvyklý na takový počet vagonů. Když zastavoval, málem narazil do návěstidla, chyběl pouze 1 metr. Pan Plašil musí

pravidelně po několika letech skládat zkoušky opravňující k povolání strojvedoucí. Nyní ho čekají již poslední, předtím, než půjde do důchodu.

ŽIVOT ZA KOMUNISMU

Pan Plašil říká, že ho před rokem 1989 do politiky nikdo nehonil. On sám nikdy komunistou nebyl a ani nebude. Znal ale lidi, kteří byli v komunistické straně jen kvůli svým dětem. Byl to tehdy například jeden strojmistr. Jednou mu pan Plašil říká *“Dneska by to šlo,”* strojmistr se divil, a pan Plašil pokračoval *“ne, hlásili v rádiu, že jednoho dne budou všichni komunisti viset na stromě...Dneska je tak hezky, dneska by to šlo.”* Strojmaster se smál ještě dlouho. Pan Plašil si ale uvědomuje, že říct to někomu jinému, kdo by nebyl tak chápající, mohlo by mu to tehdy klidně změnit život k horšímu. Tento strojmistr, přestože byl ve straně, tak to nedělal z přesvědčení.

Když bylo Oldřichovi asi 15 let, byl s rodiči Vranově na dovolené na rybách. Byl tehdy na candátech a chytil dva. Místní rybáři si s ním povídali na břehu. Tehdy kontrolovala společnost tzv. PS VB (Pomocná stráž Veřejné bezpečnosti). Oldřich říká rybářům: *“Chlapi, víte, proč maj policajti placatý čepice? Každý hazl musí mít dekl!”* a PS VB stála hned za ním a říkají mu: *“Tak si skočte pro občanský průkaz a vemte si stovku”*. V té době to bylo hodně peněz. Oldřich šel na ubytování, otevřeli se dveře a otec, který s nimi měl problémy, říká: *“Ty seš teda...”*, ale dal mu tu stovku a řekl a *“Přijď a uvidíš”*. Nakonec mu nic neudělal, ale otec měl strach, aby to nešlo ke komisi v Kostelci nad Orlicí.

HERECTVÍ

K amatérskému divadlu se dostal díky manželce Lence. S divadelním spolkem Zdobničan tak vystupuje mnoho let jako herec a představitel hlavních rolí. Za svou dlouho divadelní kariéru se vypracoval, naučil se, jak mluvit před obecností a jak se vypořádat s trémou.

Díky jeho hereckým úspěchům dostal i mnohá ocenění a dokonce nabídku na profesionální hereckou kariéru, ale i když si toho pan Plašil vážil, tak odmítl, protože by nechtěl žít život mezi profesionálními herci, kteří mezi sebou mohou mít spory kvůli herecké rivalitě. Také o sobě tvrdí, že by na to neměl dost ostré lokty na to, aby se někde “cpal” a zviditelňoval. Říká, že si v klidu hraje na amatérské scéně, velice ho to těší, lidé se jejich hrami baví a líbí se jim to. Pan Plašil má tak klidný život ve Vamberku.

Má i pár zážitků z divadla, když se něco nepovedlo tak, jak mělo. Například, když nevystřelila pistole. To bylo tak, že hlavní postava měla přijít a zastřelit vraha, ale pistole nevystřelila. Pod kulisami herci posílali náboje, ale kolegyně byla pohotová, popadla flašku a přetáhla vraha po palici.

Jeho vysněná role je ze hry Sluha dvou pánů, ale bohužel na to v divadle nemají dost herců.

Pan Oldřich Plašil žije aktivním životem. Ve volném čase si rád zajede na ryby nebo se projede na kole. Volný čas věnuje divadlu. Je to celoživotní optimista a rád se zasměje. Mladé generaci vzkazuje: *„Bud'te činní, občas si poslechněte starší - učitelé, rodiče, a něco si od nich berte - jako já si bral ze života nebo od herců - vždycky něco si od něj vemte - tím si vystavíte základ, aby převažovaly dobré chvíle a abyste nebyli špatný lidi“.*